KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2022/1192,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2022,

toimenpiteiden vahvistamisesta *Globodera pallida* (Stone) Behrens- ja *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens -kasvintuhoojien hävittämiseksi ja niiden leviämisen estämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta 26 päivänä lokakuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 ([1]) ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetus (EU) 2016/2031 on kasvintuhoojien vastaisia suojatoimenpiteitä koskevan unionin lainsäädännön perusta. Kyseisellä asetuksella vahvistetaan uudet säännöt ja kumotaan monta alan aiempiin sääntöihin perustuvaa säädöstä 1 päivästä tammikuuta 2022.

(2) Yksi kumotuista säädöksistä on neuvoston direktiivi 2007/33/EY ([2]), jossa vahvistettiin peruna-ankeroisten eli kasvintuhoojien *Globodera pallida* (Stone) Behrens (eurooppalaiset populaatiot) ja *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (eurooppalaiset populaatiot), jäljempänä 'mainitut kasvintuhoojat', vastaiset torjuntatoimenpiteet.

(3) Lisäksi kyseisen direktiivin antamisen jälkeen tekniikan ja tieteen kehitys on lisännyt ymmärrystä mainittujen kasvintuhoojien biologiasta ja levinneisyydestä, minkä lisäksi on kehitetty uusia testausmenetelmiä niiden havaitsemiseksi ja tunnistamiseksi sekä erilaisia menetelmiä niiden hävittämiseksi ja niiden leviämisen estämiseksi.

(4) Sen vuoksi on aiheellista hyväksyä uusia toimenpiteitä, jotka koskevat lajiin *Solanum tuberosum* L. kuuluvia kasveja, lukuun ottamatta siemeniä, jäljempänä 'asianomaiset kasvit', jotta mainitut kasvintuhoojat voidaan hävittää saastuneista tuotantotiloista, jos niitä havaitaan esiintyvän unionin alueella, ja estää niiden leviäminen muualle unioniin. Tietyt direktiivissä 2007/33/EY säädetyt toimenpiteet, erityisesti ne, jotka koskevat mainittujen kasvintuhoojien havaitsemista ja niiden leviämisen estämistä, ovat kuitenkin edelleen tarkoituksenmukaisia, minkä vuoksi niistä olisi säädettävä.

(5) Toimivaltaisten viranomaisten olisi ensimmäisenä toimenpiteenä suoritettava virallisia esiintyvyyskartoituksia mainittujen kasvintuhoojien esiintymisen varalta tuotantotiloissa, joihin on määrä istuttaa tai joissa on määrä varastoida uudelleenistutettaviksi tarkoitettuja asianomaisia kasveja tai istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuotantoon käytettäviä perunoita. Tällaisia kartoituksia koskevilla säännöillä pyritään varmistamaan, että jos mainittuja kasvintuhoojia esiintyy, ne voidaan tunnistaa ja tarvittaessa hävittää.

(6) Virallisia esiintyvyyskartoituksia koskevien sääntöjen on aiheellista sisältää säännöksiä näytteenotosta ja testeistä, jotka suoritetaan mainittujen kasvintuhoojien esiintymisen varalta ajantasaisimpia teknisiä ja tieteellisiä menetelmiä käyttäen.

(7) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus poiketa virallisia esiintyvyyskartoituksia koskevista säännöistä tietyin edellytyksin ja toimivaltaisen viranomaisen määrittelemillä alueilla, tapauksen mukaan myös asianomaisen jäsenvaltion koko alueella.

([1]) EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4.

([2]) Neuvoston direktiivi 2007/33/EY, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2007, peruna-ankeroisten torjunnasta ja direktiivin 69/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 156, 16.6.2007, s. 12).

(8) Tuotantotiloissa, joita käytetään perunan tuotantoon, pois lukien istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuottamiseen käytettävät perunat, olisi suoritettava virallisia seurantakartoituksia, joiden avulla määritetään mainittujen kasvintuhoojien levinneisyys. Nämä kartoitukset olisi suoritettava vähintään 0,5 prosentilla perunantuotantoon kyseisenä vuonna käytetystä viljelyalasta, lukuun ottamatta istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuottamiseen käytettävien perunoiden viljelyalaa. Kartoituksen taso on tarpeen, jotta saadaan mainittujen kasvintuhoojien tilanteesta mahdollisimman hyvä yleiskuva, jonka perusteella voidaan toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimia niiden hävittämiseksi ja niiden unionin alueella leviämisen estämiseksi.

(9) Mainittujen kasvintuhoojien saastuttamiksi todetut tuotantotilat olisi kirjattava virallisesti, ja saastuneet kasvit olisi nimettävä virallisesti saastuneiksi, jotta mahdollistetaan niiden valvonnan avoimuus ja tarvittavien toimenpiteiden soveltaminen.

(10) Sen vuoksi on aiheellista hyväksyä saastuneita tuotantotiloja ja saastuneita kasveja koskevia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että mainitut kasvintuhoojat hävitetään eivätkä ne pääse leviämään. Jotta toimenpiteet olisivat oikeasuhteisia ja tehokkaita, niiden on oltava erilaisia sen mukaan, onko kyse uudelleen istutettaviksi vai teolliseen jalostukseen tarkoitetuista kasveista.

(11) On aiheellista sisällyttää toimenpiteisiin virallinen torjuntaohjelma, jossa otetaan huomioon muun muassa mainittujen kasvintuhoojien isäntäkasvien tuotanto- ja kaupanpitämisjärjestelmät kyseisessä jäsenvaltiossa, kyseisen mainittujen kasvintuhoojien populaation ominaispiirteet, vastustuskykyisimpien saatavilla olevien perunalajikkeiden käyttö ja muut maataloudessa käytettävät vaihtoehtoiset tuholaistorjuntatavat, jotka mainitaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ([3]) liitteessä III olevassa 1 kohdassa.

(12) Jotta komissiolla olisi yleiskuva jäsenvaltioiden unionissa toteuttamista toimenpiteistä ja jotta jäsenvaltiot voisivat mukauttaa omia toimenpiteitään tarvittaessa, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kunkin vuoden tammikuun 31 päivään mennessä luettelo kaikista uusista perunalajikkeista, jotka ne ovat todenneet vastustuskykyisiksi mainituille kasvintuhoojille edeltävänä vuonna tehdyissä virallisissa testeissä.

(13) Jos mainittuja kasvintuhoojia ei tiettyjen näytteenottoa koskevien vaatimusten perusteella enää vahvisteta esiintyvän tuotantotilassa, kyseistä tuotantotilaa koskevat toimenpiteet olisi kumottava, sillä tällaisessa tilanteessa kasvinterveysriski on vähäinen.

(14) Jotkin jäsenvaltiot käyttävät menetelmää, jossa peruna-ankeroisten kystat erotetaan jätteestä, minkä jälkeen suoritetaan lajien toteaminen ja tunnistaminen reaaliaikaisella PCR-testillä, perustana Beniers *et al.* 2014 ([4]). Tämän menetelmän validointiprosessi on kuitenkin yhä kesken. Jotta peruna-ankeroisten havaitseminen ja tunnistaminen kyseistä menetelmää käyttävissä jäsenvaltioissa ei häiriintyisi, on aiheellista sallia sen käytön jatkaminen siirtymäkauden ajan, vaikka sitä ei ole vielä validoitu, koska kyseisissä jäsenvaltioissa ei tällä hetkellä ole saatavilla vaihtoehtoja.

(15) Tämän asetuksen olisi tultava voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen varmistamiseksi, että sitä sovelletaan mahdollisimman pian direktiivin 2007/33/EY kumoamisen jälkeen.

(16) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

([4]) Beniers JE, Been TH, Mendes O, van Gent-Pelzer MPE & van der Lee TAJ (2014), "Quantification of viable eggs of the potato cyst nematodes (Globodera spp.) using either trehalose or RNA-specific Real-Time PCR", Nematology, 16, s. 1219–1232.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan toimenpiteet *Globodera pallida* (Stone) Behrens- ja *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens -kasvintuhoojien hävittämiseksi ja niiden unionin alueella leviämisen estämiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’mainitulla kasvintuhoojalla’ lajiin *Globodera pallida* (Stone) Behrens tai lajiin *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens kuuluvaa kasvintuhoojaa;

2) ’vastustuskykyisellä perunalajikkeella’ perunalajiketta, jota viljelemällä tietyn mainittujen kasvintuhoojien populaation kehittyminen merkittävästi estyy;

3) ’asianomaisilla kasveilla’

   a) lajiin *Solanum tuberosum* L. (peruna) kuuluvia kasveja, lukuun ottamatta siemeniä; tai

   b) liitteessä I lueteltuja kasveja;

4) ’esiintyvyyskartoituksella’ menettelyä, jolla määritetään mainittujen kasvintuhoojien esiintyminen tietyllä alueella;

5) ’seurantakartoituksella’ määrätyn ajan kuluessa suoritettavaa menettelyä, jolla määritetään mainittujen kasvintuhoojien levinneisyys tietyssä jäsenvaltiossa tai sen tietyssä osassa.

II LUKU

VIRALLISET ESIINTYVYYSKARTOITUKSET

3 artikla

Viralliset esiintyvyyskartoitukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä virallinen esiintyvyyskartoitus mainitun kasvintuhoojan havaitsemiseksi tuotantotiloissa, joihin liitteessä I lueteltuja ja uudelleenistutettaviksi tarkoitettuja kasveja tai istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuottamiseen käytettäviä perunoita on määrä istuttaa tai joissa niitä on tarkoitus varastoida olosuhteissa, joissa juuret tai jotkin muut kasvinosat ovat suorassa kosketuksessa tuotantotilan maa-ainekseen.

2. Viralliset esiintyvyyskartoitukset on suoritettava viimeisen sadonkorjuun ja 1 kohdassa mainittujen kasvien tai istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden istuttamisen välisenä aikana.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, virallinen esiintyvyyskartoitus voidaan suorittaa

a) ennen mainittua ajanjaksoa sillä edellytyksellä, että toimivaltainen viranomainen pitää saatavilla asiakirjatodisteet kyseisen virallisen esiintymiskartoituksen tuloksista, ja ne osoittavat, ettei mainittua kasvintuhoojaa ole havaittu ja että esiintyvyyskartoituksen ajankohtana tuotantotiloissa ei ollut perunoita tai muita liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja isäntäkasveja eikä niitä ole kasvatettu kyseisen kartoituksen toteuttamisen jälkeen; tai

b) ajanjaksona, jona kyseisessä tuotantotilassa kasvatetaan sellaisia viljelykasveja, joita ei korjata, kuten viherlannoitetta tai kerääjäkasveja.

3. Virallista esiintyvyyskartoitusta ei edellytetä, jos kyseessä on

a) liitteessä I lueteltujen kasvien istuttaminen, kun ne on tarkoitus istuttaa uudelleen samaan tuotantopaikkaan, joka sijaitsee toimivaltaisten viranomaisten määrittämällä alueella;

b) perunoiden istuttaminen tarkoituksena tuottaa istutettaviksi tarkoitettuja perunan mukuloita, joita on määrä käyttää samassa tuotantopaikassa, joka sijaitsee toimivaltaisten viranomaisten määrittämällä alueella;

c) liitteessä I olevassa 2 ja 3 kohdassa lueteltujen ja uudelleen istutettaviksi tarkoitettujen kasvien istutus, jos korjattuihin kasveihin on määrä soveltaa liitteessä II olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä.

4. Jäsenvaltioiden on kirjattava viralliseen rekisteriin virallisten esiintyvyyskartoitusten tulokset ja annettava ne pyynnöstä komission saataville liitteessä IV olevan mallin mukaisesti.

4 artikla

Näytteenotto ja testaus virallisia esiintyvyyskartoituksia varten

1. Kun kyseessä ovat tuotantotilat, joihin on määrä istuttaa tai joissa on määrä varastoida istutettaviksi tarkoitettuja perunan mukuloita tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja kasveja, joita käytetään istutettaviksi tarkoitettujen kasvien tuottamiseen, viralliseen esiintyvyyskartoitukseen on kuuluttava liitteen III mukaisesti suoritettava näytteenotto ja testaus mainitun kasvintuhoojan esiintymisen varalta.

2. Kun kyseessä ovat tuotantotilat, joihin on määrä istuttaa tai joissa on määrä varastoida liitteessä I olevassa 2 ja 3 kohdassa lueteltuja kasveja, joita käytetään istutettaviksi tarkoitettujen kasvien tuottamiseen, viralliseen esiintyvyyskartoitukseen on kuuluttava liitteen III mukaisesti suoritettava näytteenotto ja testaus mainitun kasvintuhoojan esiintymisen varalta.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, näytteenottoa ja testausta mainitun kasvintuhoojan esiintymisen varalta ei vaadita, jos tuotantotila täyttää seuraavat vaatimukset:

a) tuotantotilassa ei ole todettu mainitun kasvintuhoojan esiintymiä viimeisten 12 vuoden aikana asianmukaisen virallisesti hyväksytyn testauksen tulosten perusteella; tai

b) on tiedossa, että tuotantotilassa ei ole viljelty perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja muita isäntäkasveja viimeisten 12 vuoden aikana.

5 artikla

Tuotantotilojen ja asianomaisten kasvien nimeäminen saastuneiksi

1. Kun tuotantotilassa on virallisen esiintyvyyskartoituksen tai 6 artiklassa tarkoitetun virallisen seurantakartoituksen yhteydessä todettu esiintyvän mainittuja kasvintuhoojia ja niiden esiintyminen on vahvistettu 4 artiklassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla testeillä, toimivaltaisten viranomaisten on nimettävä tuotantotila saastuneeksi.

2. Asianomaiset kasvit, jotka ovat peräisin 1 kohdan mukaisesti saastuneeksi nimetystä tuotantotilasta tai jotka ovat olleet kosketuksissa maa-ainekseen, jossa on todettu esiintyvän mainittuja kasvintuhoojia, on nimettävä saastuneiksi.

III LUKU

VIRALLISET SEURANTAKARTOITUKSET

6 artikla

Viralliset seurantakartoitukset

1. Tuotantotiloissa, joita käytetään perunan tuotantoon, pois lukien istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuottamiseen käytettävät perunat, on suoritettava vuosittain riskiperusteisia virallisia seurantakartoituksia, joiden avulla määritetään mainittujen kasvintuhoojien levinneisyys kyseisissä tuotantotiloissa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä edeltävänä vuonna suoritettujen 1 kohdassa tarkoitettujen seurantakartoitusten tulokset liitteessä IV olevan mallin mukaisesti.

7 artikla

Näytteenotto ja testaus virallisia seurantakartoituksia varten

1. Viralliset seurantakartoitukset on suoritettava vähintään 0,5 prosentilla perunantuotantoon kyseisenä vuonna käytetystä viljelyalasta, lukuun ottamatta istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuottamiseen käytettävien perunoiden viljelyalaa.

2. Virallisiin seurantakartoituksiin on kuuluttava liitteessä III olevan 2 kohdan mukaisesti suoritettava näytteenotto ja testaus mainittujen kasvintuhoojien esiintymisen varalta.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät liitteessä III olevassa 6 kohdassa tarkoitettua näytekokoa, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille yksityiskohtaiset tiedot alueista, joilla kyseistä otoskokoa on käytetty.

IV LUKU

TOIMENPITEET

8 artikla

Hävittämistoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten tai niiden virallisessa valvonnassa olevien ammattimaisten toimijoiden on toteutettava 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti virallisesti saastuneeksi nimetyssä tuotantotilassa kaikki seuraavat toimenpiteet mainittujen kasvintuhoojien hävittämiseksi:

a) istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuottamiseen käytettäviä perunoita ei saa istuttaa;

b) mitään liitteessä I lueteltuja kasveja, joita käytetään istutettaviksi tarkoitettujen kasvien tuottamiseen, ei saa istuttaa eikä varastoida, paitsi kyseisessä liitteessä olevassa 2 tai 3 kohdassa lueteltuja asianomaisia kasveja sillä edellytyksellä, että kyseisiin kasveihin sovelletaan sadonkorjuun jälkeen liitteessä II olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä, jotta tunnistettavaa riskiä mainitun kasvintuhoojan leviämisestä ei ole; ja

c) koneet on puhdistettava maa-aineksesta ja kasvien jäänteistä joko ennen kuin ne siirretään pois tuotantotilasta tai välittömästi sen jälkeen ja ennen kuin ne viedään mihinkään muuhun tuotantotilaan, jota ei ole nimetty saastuneeksi 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos tuotantotilat, joita käytetään muiden kuin istutettaviksi tarkoitettujen perunan mukuloiden tuotantoon, on nimetty 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti virallisesti saastuneiksi, näihin tuotantotiloihin on sovellettava virallista torjuntaohjelmaa, jonka tarkoitus on varmistaa, etteivät mainitut kasvintuhoojat pääse leviämään kyseisten tuotantotilojen ulkopuolelle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa virallisessa torjuntaohjelmassa on otettava huomioon soveltuvin osin kaikki seuraavat seikat:

a) mainittujen kasvintuhoojien isäntäkasvien tuotanto- ja kaupanpitämisjärjestelmät kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) kulloinkin esiintyvien mainittujen kasvintuhoojien populaation ominaispiirteet;

c) vastustuskykyisimpien saatavilla olevien perunalajikkeiden käyttö (liitteessä V olevan 1 kohdan mukaisessa vastustuskykyluokituksessa, jos sellainen on tehty, on saatu tulos 8 tai 9);

d) muut maataloudessa käytettävät vaihtoehtoiset tuholaistorjuntatavat, jotka mainitaan direktiivin 2009/128/EY liitteessä III olevassa 1 kohdassa; ja

e) 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa kuvatut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava virallisesta torjuntaohjelmasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

3. Perunalajikkeiden vastustuskykyaste on määritettävä liitteessä V olevan 1 kohdan taulukossa vahvistetun vastustuskykyluokituksen mukaisesti.

Vastustuskyvyn testauksessa on noudatettava liitteessä V olevassa 2 kohdassa säädettyä käytäntöä.

9 artikla

Saastuneita kasveja koskevat toimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten tai niiden virallisessa valvonnassa olevien ammattimaisten toimijoiden on tehtävä 5 artiklan mukaisesti saastuneiksi nimetyille asianomaisille kasveille kaikki seuraavat toimenpiteet mainittujen kasvintuhoojien hävittämiseksi:

a) perunan mukuloiden tuottamiseen käytettäviä perunoita ei saa istuttaa;

b) teolliseen jalostukseen tai lajitteluun tarkoitettuihin perunoihin on sovellettava liitteessä II olevan 2 kohdan mukaisia virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä; ja

c) liitteessä I olevassa 2 ja 3 kohdassa lueteltuja kasveja ei saa istuttaa, jollei niihin ole sovellettu liitteessä II olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä, jotta ne eivät ole enää saastuneita.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toteutettavissa toimenpiteissä on otettava huomioon mainittujen kasvintuhoojien isäntäkasvien tuotanto- ja markkinointijärjestelmät kyseisessä jäsenvaltiossa ja mainitun kasvintuhoojan kyseisen populaation ominaispiirteet.

V LUKU

Mainittuja kasvintuhoojia ja lajikkeita koskevat ilmoitukset ja toimenpiteiden kumoaminen

10 artikla

Ilmoitus mainitun kasvintuhoojan vahvistetusta esiintymisestä vastustuskykyisessä perunalajikkeessa

1. Ammattimaisen toimijan tai kenen tahansa muun henkilön, joka tulee tietoiseksi mainitun kasvintuhoojan oireista, jotka johtuvat siitä, että perunalajikkeen vastustuskyky on murtunut tai muuttunut ankeroislajin, patotyypin tai virulenssiryhmän koostumuksen poikkeuksellisen muutoksen vuoksi, on ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille.

2. Kaikissa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuissa tapauksissa sekä silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedon tällaisista tapauksista, niiden on tutkittava kyseinen peruna-ankeroislaji ja tapauksen mukaan kyseinen patotyyppi tai virulenssiryhmä ja vahvistettava niiden esiintyminen asianmukaisin menetelmin.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kunkin vuoden tammikuun 31 päivään mennessä edeltävänä vuonna 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen tapausten tiedot.

11 artikla

Ilmoitus mainituille kasvintuhoojille vastustuskykyisistä lajikkeista

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kunkin vuoden tammikuun 31 päivään mennessä luettelo kaikista uusista perunalajikkeista, joiden kaupan pitämisen ne ovat edeltävänä vuonna hyväksyneet ja jotka ne ovat liitteessä V tarkoitetuissa virallisissa testeissä todenneet vastustuskykyisiksi mainituille kasvintuhoojille. Niiden on ilmoitettava lajikkeiden lisäksi ne mainittujen kasvintuhoojien lajit, patotyypit, virulenssiryhmät tai populaatiot, joille lajikkeet ovat vastustuskykyisiä, sekä kunkin lajikkeen suhteellinen alttius.

12 artikla

Virallinen uusintanäytteenotto ja testaus saastuneeseen tuotantotilaan kohdistettavien toimenpiteiden kumoamiseksi

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa uudet näytteet 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti saastuneeksi nimetystä tuotantotilasta ja suorittaa testauksen käyttäen jotakin seuraavista menetelmistä:

a) virallinen uusintanäytteenotto tuotantotilasta ja testaus käyttäen jotakin liitteessä III täsmennetyistä menetelmistä aikaisintaan kuuden vuoden kuluttua siitä, kun mainitun kasvintuhoojan esiintyminen on vahvistettu tai viimeinen perunasato viljelty; tai

b) virallinen uusintanäytteenotto tuotantotilasta ja testaus käyttäen jotakin liitteessä III täsmennetyistä menetelmistä seuraavien edellytysten mukaisen tulvakastelun suorittamisen jälkeen:

   i) tulvakastelun on kestettävä yhtäjaksoisesti 12 viikkoa, että maa-aineksen lämpötila 15 cm syvyydessä on vähintään 16 °C ja maan pinnalla on vähintään 5 cm kerros vettä;

   ii) veden valuminen pois tulvakastelualueelta maanpinnan korkeuserojen takia on estettävä;

   iii) tulvakastelu on kielletty tuotantotiloissa, jotka ovat virallisessa valvonnassa *Synchytrium endobioticum* -kasvintuhoojan esiintymisen takia;

   iv) jos tulvakastelu suoritetaan avomaalla tai jos käytetään pintavettä lähteestä, jonka osalta ei voida sulkea pois *Ralstonia solanacearum* -kasvintuhoojan aiheuttamaa saastumista, lajeihin *Solanum tuberosum* tai *Solanum lycopersicum* kuuluvia kasveja ei saa istuttaa käsiteltyyn tuotantotilaan ainakaan tulvakastelua seuraavan kasvukauden aikana.

Edellä 1 kohdan a alakohdassa säädetty määräaika voidaan lyhentää vähintään kolmeen vuoteen, jos on toteutettu tehokkaita ja virallisesti hyväksyttyjä torjuntatoimenpiteitä.

2. Jos mainittujen kasvintuhoojien esiintymistä ei vahvisteta 1 kohdassa tarkoitetun virallisen uusintanäytteenoton ja testauksen perusteella, toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä 3 artiklan 4 kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu virallinen rekisteri ja kumottava välittömästi kyseiselle tuotantotilalle asetetut rajoitukset.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Testausmenetelmiä koskevat siirtymätoimenpiteet

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa säädetään ja 15 päivään heinäkuuta 2024 asti, testaus voidaan suorittaa erottamalla peruna-ankeroisten kystat jätteestä, minkä jälkeen suoritetaan lajien toteaminen ja tunnistaminen reaaliaikaisella PCR-testillä, perustana Beniers *et al.* 2014, sen sijaan, että käytettäisiin liitteessä III olevan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja mainittujen kasvintuhoojien havaitsemiseen ja tunnistamiseen liittyviä menetelmiä.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2022.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

Luettelo 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista asianomaisista kasveista

1. Juurelliset isäntäkasvit:

   Solanum lycopersicum L.

   Solanum melongena L.

2. Muut juurelliset kasvit:

   Allium porrum L.

   Asparagus officinalis L.

   Beta vulgaris L.

   Brassica spp.

   Capsicum spp.

   Fragaria L.

3. Seuraavien kasvien sipulit, mukulat ja juurakot, joihin ei sovelleta liitteessä II olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä, joita kasvatetaan maassa ja jotka on tarkoitettu istutettaviksi uudelleen, lukuun ottamatta sellaisia, joista niiden pakkauksella tai muilla tavoin voidaan antaa todisteet, että ne on tarkoitettu myytäviksi sellaiselle loppukäyttäjälle, joka ei ole osallisena ammattimaisessa kasvin- tai leikkokukkatuotannossa:

   Allium ascalonicum L.

   Allium cepa L.

   Dahlia spp.

   Gladiolus Tourn. Ex L.

   Hyacinthus spp.

   Iris spp.

   Lilium spp.

   Narcissus L.

   Tulipa L.

LIITE II

Viralliset toimenpiteet, joita tarkoitetaan 3 artiklan 3 kohdan c alakohdassa, 9 artiklan ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa ja liitteessä I olevassa 3 kohdassa

1. Tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdan c alakohdassa, 9 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa ja liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitetut virallisesti hyväksytyt toimenpiteet ovat seuraavat:

   a) mainitun kasvintuhoojan hävittäminen asianmukaisia menetelmiä käyttäen niin, ettei tunnistettavaa riskiä sen leviämisestä ole; tai

   b) maa-aineksen poistaminen pesemällä tai harjaamalla käytännössä katsoen kokonaan niin, ettei tunnistettavaa riskiä mainitun kasvintuhoojan leviämisestä ole, ja maa-ainesjätteen hävittäminen sellaista menetelmää käyttäen, jonka osalta on todettu, ettei riskiä mainitun kasvintuhoojan leviämisestä ole.

2. Tämän asetuksen 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä ovat toimitus sellaiseen jalostus- tai lajittelulaitokseen, jossa on myös maa-ainesjätteen osalta asianmukaiset ja virallisesti hyväksytyt jätteenkäsittelymenettelyt, joiden osalta on todettu, ettei riskiä mainitun kasvintuhoojan leviämisestä ole.

LIITE III

4 ja 7 artiklassa tarkoitettu näytteenotto ja testaus

1. 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu näytteenotto ja testaus virallisia esiintyvyyskartoituksia varten suoritetaan seuraavasti:

   Näytteenottoon on kuuluttava maanäyte, jonka vakiokoko on vähintään 1 500 ml maa-ainesta/ha ja joka on otettu vähintään 100 osanäytteestä/ha mieluiten muodostaen suorakulmaisen ristikon niin, että koko tuotantotilan kattavien näytteenottopisteiden välinen leveys on vähintään 5 metriä ja pituus enintään 20 metriä. Koko näytettä käytetään jatkotutkimuksessa, johon kuuluvat kystien irrottaminen, lajinmääritys ja soveltuvissa tapauksissa patotyypin/virulenssiryhmän määritys.

   Testauksessa käytetään mainitun kasvintuhoojan erottamiseen seuraavia menetelmiä, jotka kuvataan asiaan liittyvissä validoiduissa ja kansainvälisesti tunnustetuissa diagnoosikäytännöissä:

   a) erotusta varten menetelmät, joissa käytetään Fenwick-astiaa, Schuiling-sentrifugia taikka Seinhorst- tai Kort-liettämislaitetta;

   b) havaitsemista ja tunnistamista varten jokin seuraavista:

      i) *Globodera*-kystien erottaminen jätteestä, minkä jälkeen lajit tunnistetaan yksittäisten kystien ja nuorten yksilöiden morfologian perusteella sekä tavanomaisella PCR-testillä, perustana Bulman & Marshall, 1997 ([1]) (jos epäillään *G. tabacum* -kasvintuhoojan esiintymistä, voidaan tehdä lisäksi tavanomainen PCR-testi, perustana Skantar *et al.*, 2007 ([2]);

      ii) *Globodera*-kystien erottaminen jätteestä kystien morfologian perusteella, minkä jälkeen lajit tunnistetaan yksittäisten kystien ja nuorten yksilöiden morfologian perusteella sekä reaaliaikaisella PCR-testillä, perustana Gamel *et al.*, 2017 ([3]);

      iii) peruna-ankeroisten kystien erottaminen jätteestä, ja sen jälkeen lajien toteaminen reaaliaikaisella PCR-testillä, perustana Gamel *et al.*, 2017 ([3]).

2. 7 artiklassa tarkoitettu virallisia seurantakartoituksia varten suoritettavan näytteenoton menetelmä on jokin seuraavista:

   a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu näytteenotto, jossa maa-ainesnäytteen vähimmäiskoko on 400 ml/ha;

   b) kohdennettu näytteenotto vähintään 400 ml:n maa-ainesnäytteestä sen jälkeen, kun juuret, joissa esiintyy näkyviä oireita, on silmämääräisesti tutkittu; tai

   c) näytteenotto vähintään 400 ml:n maa-ainesnäytteestä, joka on peräisin korjattujen perunoiden mukana olevasta maa-aineksesta, edellyttäen, että perunoiden tuotantotila on jäljitettävissä.

   7 artiklassa tarkoitettu testaus virallisia seurantakartoituksia varten suoritetaan 1 kohdan mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maa-ainesnäytteen vakiokokoa voidaan pienentää vähintään 400 ml:aan maa-ainesta/ha kussakin seuraavista tapauksista:

   a) on olemassa kirjalliset todisteet siitä, että tuotantotilassa ei ole viljelty eikä sillä ole ollut perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja kasveja kuuteen vuoteen ennen virallista esiintyvyyskartoitusta;

   b) viimeisissä kahdessa peräkkäisessä virallisessa esiintyvyyskartoituksessa, joiden näytekoko on ollut 1 500 ml maa-ainesta/ha, ei ole löytynyt mainitun kasvintuhoojan yksilöitä, eikä tuotantotilassa ole ensimmäisen virallisen esiintyvyyskartoituksen jälkeen viljelty perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja kasveja, lukuun ottamatta niitä, joiden osalta on 4 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävä virallinen esiintyvyyskartoitus;

([1]) Bulman, S.R. & Marshall, J.W. (1997), "Differentiation of Australasian potato cyst nematode (PCN) populations using the Polymerase Chain Reaction (PCR)", *New Zealand Journal of Crop and Horticultural Science* 25, s. 123–129.

([2]) Skantar, A.M., Handoo, Z.A., Carta, L.K., Chitwood, D.J. (2007), "Morphological and molecular identification of *Globodera pallida* associated with Potato in Idaho", *Journal of Nematology* 39(2), s. 133–144.

([3]) Gamel, S., Letort A., Fouville D., Folcher L., Grenier E. (2017), "Development and validation of real-time PCR assays based on novel molecular markers for the simultaneous detection and identification of *Globodera pallida*, *G. rostochiensis* and *Heterodera schachtii*", *Nematology* 19(7), s. 789–804.

c) viimeisessä virallisessa esiintyvyyskartoituksessa, jonka näytekoko on ollut vähintään 1 500 ml maa-ainesta/ha, ei ole löytynyt mainittuja kasvintuhoojia tai kuolleita mainittujen kasvintuhoojien kystia, eikä tuotantotilassa ole viimeisen virallisen esiintyvyyskartoituksen jälkeen viljelty perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja kasveja, lukuun ottamatta niitä, joiden osalta on 4 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävä virallinen esiintyvyyskartoitus.

4. Näytekokoa voidaan pienentää seuraavasti, jos kyseessä oleva pelto on joko suurempi kuin 8 ha tai suurempi kuin 4 ha

a) käytettäessä 1 kohdassa tarkoitettua maa-ainesnäytteen vakiokokoa näytteet otetaan 1 kohdan mukaisesti ensimmäisiltä kahdeksalta hehtaarilta, mutta kunkin seuraavan hehtaarin osalta voidaan käyttää pienempää näytekokoa, joka on vähintään 400 ml maa-ainesta/ha;

b) käytettäessä 3 kohdassa tarkoitettua pienempää näytekokoa näytteet otetaan 3 kohdan mukaisesti ensimmäisiltä neljältä hehtaarilta, mutta kunkin seuraavan hehtaarin osalta voidaan käyttää vielä pienempää näytekokoa, joka on vähintään 200 ml maa-ainesta/ha.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun pienemmän näytekoon käyttöä voidaan jatkaa myöhemmissä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa virallisissa esiintyvyyskartoituksissa niin kauan, kunnes kyseisestä tuotantotilasta ei enää löydy mainittuja kasvintuhoojia.

6. Maa-ainesnäytteen vakiokokoa voidaan pienentää vähintään 200 ml:aan maa-ainesta/ha edellyttäen, että tuotantotila sijaitsee alueella, joka on ilmoitettu vapaaksi mainitusta kasvintuhoojasta sekä nimetty, hoidettu ja kartoitettu asiaankuuluvien kasvinsuojelutoimenpiteitä koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti (ISPM No 4) ([4]).

7. Maa-ainesnäytteen vähimmäiskoko on kaikissa tapauksissa 200 ml maa-ainesta tuotantotilaa kohti.

([4]) ISPM 4 (1995), "Requirements for the establishment of pest free areas", Rooma, IPPC, FAO, https://www.ippc.int/en/publications/614/.

LIITE IV

3 ja 6 artiklassa tarkoitettu kartoitusmalli

Malli **peruna-ankeroisia** koskevan kartoituksen tulosten esittämiseksi edeltävän vuoden perunasadon osalta.

Tätä taulukkoa tulee käyttää ainoastaan maassanne korjattujen perunoiden osalta.

Jäsenvaltio tai alue	**Kartoituksen tyyppi (esiintyvyys-/ seurantakartoitus)**	**Kasvinviljelyala yhteensä (ha)**	**Näytteenottoalue** (1)	**Näytekoko**	**Saastunut alue laboratoriotestauksen jälkeen**				**Muut tiedot**
					Vain G. p. (2)	**Vain G. r.** (3)	Sekä G. p. (2) että G. r. (3) samassa tuotantotilassa	**Saastunut alue yhteensä**	

(1) Koskee vain seurantakartoituksia.
(2) G. p. = *Globodera pallida*.
(3) G. r. = *Globodera rostochiensis*.

LIITE V

Perunalajikkeiden vastustuskykyasteen määrittäminen ja vastustuskyvyn testauskäytäntö, joita tarkoitetaan 8 artiklan 3 kohdassa

1. Vastustuskykyaste

Tietyn perunalajikkeen suhteellinen alttius määritetään taulukossa esitettyjen tulosten ja 2.16 kohdassa esitetyn kaavan mukaisesti. Tulos 9 vastaa vastustuskyvyn korkeinta tasoa.

Perunalajikkeiden suhteellista alttiutta mainituille kasvintuhoojille koskeva vakioluokitus

Suhteellinen alttius (%) (RS)	Tulos
≤ 1	9
1 < RS ≤ 3	8
3 < RS ≤ 5	7
5 < RS ≤ 10	6
10 < RS ≤ 15	5
15 < RS ≤ 25	4
25 < RS ≤ 50	3
50 < RS ≤ 100	2
> 100	1

2. Vastustuskyvyn testauskäytäntö

2.1 Testi on suoritettava eristetyssä tilassa joko ulkona, kasvihuoneissa tai sääkaapeissa.

2.2 Testi on suoritettava astioissa, joista jokaisessa on oltava vähintään litra maa-ainesta tai muuta soveltuvaa substraattia.

2.3 Testiastioissa olevan maa-aineksen lämpötila saa olla testin aikana enintään 25 °C, ja riittävästä kastelusta on huolehdittava.

2.4 Testi- tai vertailulajiketta istutettaessa on käytettävä yhtä perunan silmän sisältävää perunanäytettä kutakin testi- tai vertailulajiketta kohti.

2.5 ”Désirée”-perunalajiketta on käytettävä kaikissa testeissä alttiuden suhteen vakioituna vertailulajikkeena. Sisäisenä kontrollina voidaan käyttää lisäksi paikallisesti relevantteja täysin alttiita vertailulajikkeita.

2.6 Seuraavia mainitun kasvintuhoojan vakioituja populaatioita on käytettävä *Globodera rostochiensis* -kasvintuhoojan patotyyppejä Ro1 ja Ro5 sekä *Globodera pallida* -kasvintuhoojan patotyyppejä Pa1 ja Pa3 koskevissa vastustuskyky-testeissä:

Ro1: Ecosse-populaatio

Ro5: Harmerz-populaatio

Pa1: Scottish-populaatio

Pa3: Chavornay-populaatio

Lisäksi voidaan käyttää muita paikallisesti relevantteja populaatioita. Näiden populaatioiden osalta on oltava saatavilla tiedot siitä, miten niiden patotyyppi on määritetty. Uusia virulentteja populaatioita voidaan lisätä, mutta jos tällaiset populaatiot eivät ole vielä vakaita ja patotyyppejä ei ole vielä vahvistettu, tämä on otettava huomioon.

2.7 Käytetyn vakioidun populaation tunnistaminen on tarkistettava käyttäen asianmukaisia menetelmiä. Testikokeissa suositellaan käytettävän vähintään kahta vastustuskykyistä lajiketta tai kahta toisistaan erottuvaa vakioitua kloonia, joiden vastustuskyky tunnetaan.

2.8 Mainitun kasvintuhoojan inokulaatin (Pi) on käsitettävä yhteensä viisi infektiivistä munaa ja nuorta yksilöä 1 ml:n maa-ainesnäytettä kohti. Mainitut kasvintuhoojat voidaan inokuloida kystina tai yhdistää suspensiossa munina ja nuorina yksilöinä.

2.9 Inokulaation lähteenä käytetyn mainitun kasvintuhoojan kystien sisällön elinkelpoisuuden on oltava vähintään 70 prosenttia. On suositeltavaa käyttää kystia, jotka ovat 6–24 kuukautta vanhoja ja joita säilytetään välittömästi ennen käyttöä vähintään neljän kuukauden ajan 4 °C:ssa.

2.10 Jokaista testattua mainitun kasvintuhoojan populaation ja perunalajikkeen yhdistelmää kohti on oltava vähintään neljä rinnakkaisnäytettä (astiaa).

2.11 Testin vähimmäiskesto on kolme kuukautta, ja kehittyvien naaraiden kypsyys on tarkistettava ennen kokeen päättämistä.

2.12 Neljään rinnakkaisnäytteeseen kuuluvat mainittujen kasvintuhoojien kystat irrotetaan ja lasketaan erikseen kunkin astian osalta.

2.13 Alttiuden suhteen vakioidulla vertailulajikkeella oleva lopullinen populaatio (Pf) vastustuskykytestin päättyessä määritetään laskemalla kaikki kystat kaikista rinnakkaisnäytteistä sekä munat ja nuoret yksilöt vähintään neljästä rinnakkaisnäytteestä.

2.14 Alttiuden suhteen vakioidulla vertailulajikkeella on saavutettava vähintään 20-kertainen lisääntymisaste (Pf/Pi).

2.15 Alttiuden suhteen vakioidun vertailulajikkeen variaatiokerroin ei saa olla yli 35 prosenttia. Muita tilastollisia testejä voidaan käyttää myöhemmässä vaiheessa, jos on näyttöä siitä, että kyseiset testit parantavat testitulosten tarkkuutta.

2.16 Testatun perunalajikkeen suhteellinen alttius verrattuna alttiuden suhteen vakioituun vertailulajikkeeseen määritetään ja ilmaistaan prosentteina seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Pf_{\text{testilajike}} / Pf_{\text{alttiuden suhteen vakioitu vertailulajike}} \times 100\ \%.$$

2.17 Jos testatun perunalajikkeen suhteellinen alttius on vähintään 3 prosenttia, kystien laskenta riittää. Jos suhteellinen alttius on alle 3 prosenttia, kystien lisäksi on laskettava munat ja nuoret yksilöt.

2.18 Jos ensimmäisenä vuonna suoritettujen testien tulokset osoittavat, että lajike on täysin altis patotyypille (eli luokituksen tulos on alle 3), kyseisten testien toistamista toisena vuonna ei vaadita.

2.19 Jos testattu lajike ei ole täysin altis patotyypille (eli luokituksen tulos on vähintään 3), testitulokset on vahvistettava vähintään yhdellä toistokokeella, joka suoritetaan jonain muuna vuonna. Edellä 1 kohdan taulukossa esitetyn luokituksen tuloksen vahvistamisessa on käytettävä kyseisinä kahtena vuonna todetun suhteellisen alttiuden aritmeettista keskiarvoa.